

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Pc/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200232
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5320200232.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou vo veci navrhovateľky I. V. I., T. XX.XX.XXXX, H. XXX XX D. T. Y. XXX, zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071, proti manželovi I. I., T. XX.XX.XXXX, H. XXX XX D. T. Y. XXX, v konaní o rozvod manželstva takto

rozhodol:

I. Manželstvo účastníkov konania V. I., M. Y., T. XX.XX.XXXX a I. I., T. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX vo D. T. Y., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu D. T. Y. vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a .

II. Žiadny z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 27.1.2020 domáhala rozvodu svojho manželstva, z ktorého pochádzajú dve plnoleté deti - N., T. X.X.XXXX Z. W., T. XX.X.XXXX. Posledným spoločným bydliskom manželov bolo bydlisko na adrese D. T. Y. Č. XXX. V rámci skutkových tvrdení uviedla, že manželstvo bolo dobré po dobu 15 rokov. Problémy začali vznikáť z dôvodu, že u manžela sa začala prejavovať závislosť na alkohole a gamblerstvo. Snažila sa mu s týmto problémom pomôcť, avšak jej snaha sa mihala účinkom. Posledné dva roky boli neúnosné, pretože závislosť, najmä na alkohole, sa prejavila v značnej miere. Manžel na jar 2015 absolvoval aj protialkoholické liečenie, na ktorom však nadviazal známosť s inou ženou. Tento pomer neskôr ukončil. V roku 2019 opäť absolvoval protialkoholické liečenie, kde taktiež nadviazal známosť s ďalšou ženou. Je patologický klamár, alkoholik a gambler. Navrhovateľka už v roku 2015 podala návrh na rozvod manželstva, avšak pod príslubom zo strany manžela, že sa zmení, návrh zobrala späť. Správanie manžela sa nezmenilo, preto navrhovateľka iné východisko už nevidí. Svoje manželstvo považuje len za formálny zväzok, ktorý neplní svoju spoločenskú funkciu. V priebehu konania tiež uviedla, že manžel absolvoval aj týždňový pobyt na psychiatrickom oddelení v Žiline. Pri vyšetreniach bola navrhovateľka prítomná, oboznámila sa aj s lekáorskými správami, nemá však možnosť predložiť ich. Manžel nie je zlý človek, je pravdou, že jej nikdy neublížil, ale má slabú vôľu. Niekedy pije vkuse aj tri mesiace, nechodí ani do práce. Myslí si, že tým nikomu neublíži. O jeho nevere sa domnievala z dôvodu, že po návrate z liečenia sa krátko na to odsťahoval do miesta, v ktorom bol na liečení. Po druhom liečení tam dokonca zostal i na Vianoce, pričom sám priznal, že bol so ženou, s ktorou vzťah počas liečenia nadviazal.

2. Manžel navrhovateľky vo svojom prvom písomnom vyjadrení k návrhu, doručenom súdu dňa 18.8.2020 na čl. 47, uviedol, že s návrhom na rozvod nesúhlasí, nakoľko manželstvo a vzťahy sa upravili. Následne vo vyjadrení doručenom na výzvu súdu dňa 28.1.2021 čl. 62 uviedol, že s rozvodom súhlasí, i s argumentom navrhovateľky ohľadom požívania alkoholu, resp. závislosti, ale za hlavný problém považuje nefunkčný vzťah, čo vyplýva z toho, že má inú ženu, s ktorou plánuje ďalší spoločný život.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti manželov, v súlade s ich výslovne písomne vyjadreným súhlasom, udeleným na základe výzvy súdu v zmysle § 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z. v spojení s vyhláškou MS SR č. 91/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, účinnej do 31.3.2021, nakoľko ku dňu rozhodovania súdu bol na území Slovenskej republiky vyhlásený núdzový stav. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery:

4. Zo sobášneho listu na čl. 4 vyplýva, že navrhovateľka a jej manžel uzavreli manželstvo vo D. T. Y. dňa XX.XX.XXXX. Toto manželstvo ku dňu rozhodovania súdu trvá.

5. Z potvrdenia o pobyte na čl. 22 spisu vyplýva, že navrhovateľka, ako i jej manžel, mali ku dňu 4.2.2020 evidovaný trvalý pobyt na adrese D. T. Y. G.. Č.. XXX.

6. Z pripojeného spisu 10C/204/2015 mal súd zistené, že navrhovateľka podala prvý návrh na rozvod manželstva už dňa 27.8.2015, v ktorom uviedla, že manželstvo bolo dobré po dobu 15 rokov, problémy začali vznikáť z dôvodu, že u manžela sa začala prejavovať závislosť na alkohole a gamblerstvo, s čím sa mu snažila celá rodina, i navrhovateľka, pomôcť, no bez účinku. Posledné roky boli neúnosné, závislosť sa prejavila v značnej miere. Na jar 2015 absolvoval protialkoholické liečenie, z ktorého sa do spoločnej domácnosti nevrátil, nadviazal známosť s inou ženou a od mája 2015 nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 9.11.2015 vzala návrh na rozvod manželstva späť, bez uvedenia dôvodu. Uznesením č. konania 10C/204/2015-14 zo dňa 11.11.2015 bolo konanie, právoplatne dňom 8.12.2015, zastavené.

7. Z pripojeného spisu 4Pc/18/2018 mal súd zistené, že navrhovateľka podala ďalší návrh na rozvod manželstva dňa 8.10.2018, v ktorom rovnako uvádzala, že manželstvo bolo prvých 15 rokov dobré, problémy začali vznikáť pre nadmerné dlhodobé požívanie alkoholu a gamblerstvo na strane jej manžela, ktorý absolvoval v roku 2015 aj protialkoholické liečenie, avšak bezúspešne. Následne podaním doručeným súdu dňa 17.12.2018 návrh vzala späť vzhľadom na zdravotný stav svojho manžela. Súd uznesením č. konania 4Pc/18/2018-10 zo dňa 20.12.2018, právoplatne dňom 16.2.2019, konanie zastavil.

8. Podľa § 1 ods. 1 Zákona o rodine manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 1 ods. 3 Zákona o rodine muž a žena, ktorí chcú spolu uzavrieť manželstvo (ďalej len "snúbenci"), majú vopred poznať navzájom svoje charakterové vlastnosti a svoj zdravotný stav.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu; byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

9. Predmetom konania navrhovateľka učinila rozvod jej manželstva. Súd v tomto konaní z úradnej povinnosti zisťuje príčinu jeho rozvratu. V danom prípade, vychádzajúc zo zhodných tvrdení manželov, súd ustálil, že ich manželstvo si ku dňu rozhodovania súdu neplní žiadnu zo svojich funkcií, a to funkciu biologickú, keďže manželia spolu intímne nežijú (i vzhľadom k samotnému vyjadreniu manžela navrhovateľky, že má vzťah s inou ženou, s ktorou plánuje ďalší spoločný život), ani funkciu ekonomickú, keďže manželia spoločne nehospodária (vychádzajúc z nepopretého tvrdenia navrhovateľky o tom, že manžel odchádza zo spoločnej domácnosti, zdržiava sa na inom mieste) a ani funkciu výchovnú, nakoľko z manželstva pochádzajú deti, ktoré sú už plnoleté. Takéto manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil správanie manžela navrhovateľky, ktorý sám vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu potvrdil jej tvrdenia o jeho závislosti na alkohole, ktorý žiadny spôsobom nespochybnil všetky ostatné tvrdenia v návrhu na jeho závislosť na alkohole nadväzujúce, ktoré boli podľa názoru súdu spôsobilé viesť k citovému odcudzeniu, najmä zo strany navrhovateľky, a k samotnému narušeniu manželských vzťahov. Hoci sa manžel navrhovateľky vyjadril len k svojej závislosti na alkohole, súd mal zato, že ďalšie skutočnosti uvedené v návrhu nespochybnil, nevvrátil, iné skutočnosti neuviedol, preto súd vychádzal z tvrdení navrhovateľky vo vzťahu k ďalším príčinám, spočívajúcim opäť v správaní manžela, vo vzťahu ku ktorému tvrdila navrhovateľka i klamstvo, či gamblerstvo. V tomto smere súd poukazuje aj na to, že dôvera medzi manželmi má svoj význam, je pre riadne fungovanie manželstva v zmysle zákona o rodine potrebnou, nadväzujú na ňu i ďalšie jeho funkcie. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky týkajúce sa nevery zo strany jej manžela, toto tvrdenie sám manžel v písomnom vyjadrení k návrhu potvrdil, keď sám uviedol, že žije s inou ženou, s ktorou plánuje ďalší spoločný život. Pokiaľ teda manžel navrhovateľky aj tvrdil, že nepovažuje za hlavnú príčinu rozvratu manželstva svoju závislosť na alkohole, ale nefunkčný vzťah, pričom uviedol, že táto nefunkčnosť vyplýva z toho, že má vzťah s inou ženou. To znamená, že bez ohľadu na to, čo považuje manžel navrhovateľky za hlavnú príčinu rozvratu manželstva, jeho závislosť na alkohole (ktorú nepoprel, len ju nepovažoval za hlavnú príčinu rozvratu manželstva) by bolo možné vyhodnotiť minimálne za príčinu rozvratu manželstva sekundárnu (pokiaľ nie hneď aj za hlavnú, primárnu). Rovnako tak by bolo možné pristúpiť aj k hodnoteniu nevery manžela navrhovateľky. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení manželov teda súd bez pochyb ustálil príčinu rozvratu manželstva na strane manžela navrhovateľky. Aj v nadväznosti na pripojený rozvodový spis 4Pc/18/2018 bolo možné konštatovať, že navrhovateľka tvrdila rovnakú príčinu rozvratu manželstva, návrh skôr podaný vzala späť z dôvodu zdravotného stavu manžela, teda snažila sa manželstvo udržať a svoje manželské povinnosti, ku ktorým sa pri uzavretí manželstva v zmysle zákona o rodine zaviazala, dodržiavať, teda postarať sa o svojho manžela i v chorobe. Takže konanie zo strany navrhovateľky súd ohodnotil za konanie súladné s účelom manželstva v zmysle zákona o rodine.

10. Záverom sa súd v krátkosti považuje za potrebné vysporiadať s navrhovateľkou pôvodne vzneseným návrhom na prerušenie konania. Nakoľko prerušenie konania o rozvod manželstva vyžaduje zhodný prejav oboch manželov a súhlas s prerušením konania zo strany manžela navrhovateľky daný nebol, naopak, manžel navrhovateľky vyjadril súhlas s návrhom, s rozvodom, a tiež následne i vzhľadom k tomu, že navrhovateľka vyjadrila súhlas s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti manželov a manželstvo rozviedol (čl. 69 - oznámenie zo dňa 26.2.2021), súd prijal záver, že navrhovateľka na prerušení konania ďalej netrvala. O tomto procesnom návrhu preto samostatným uznesením, resp. samostatným výrokom nerozhodoval, i s poukazom na hospodárnosť, efektívnosť a účelnosť konania.

11. O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Uvedený zákon v časti upravujúcej konanie o rozvod manželstva inak neustanovuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, resp. k čomu sa zaviazal, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.